

Cuprins

1. SCOPUL PROCEDURII.....	3
2. DOMENIU DE APLICARE.....	3
3. DOCUMENTE DE REFERINȚĂ	3
4. DEFINIȚII ȘI ABREVIERI.....	3
4.1. TERMENI ȘI DEFINIȚII	3
4.2. ABREVIERI INTERVENIENȚI:	4
5. CONȚINUT PROCEDURĂ.....	4
5.1. INTERVENȚIA ÎN CAZ DE INCENDIU. GENERALITĂȚI	4
5.2. ALARMAREA PERSONALULUI DE LA LOCUL DE MUNCĂ	6
5.3. ANUNȚAREA INCENDIULUI LA FORȚELE DE INTERVENȚIE	6
5.4. SALVAREA PERSOANELOR ȘI A BUNURILOR	6
5.5. ÎNTRERUPEREA ALIMENTĂRII.....	10
5.6. ACȚIONAREA ASUPRA FOCARULUI DE INCENDIU.....	10
5.7. EVACUAREA BUNURILOR PERICLITATE DE INCENDIU ȘI PROTEJAREA ECHIPAMENTELOR CARE POT FI DETERIORATE ÎN TIMPUL INTERVENȚIEI	13
6. RESPONSABILITĂȚI	15
7. DISPOZIȚII FINALE	15
8. ANEXE.....	16

1. SCOPUL PROCEDURII

Procedura stabilește modul de acțiune și de comportare ce trebuie adoptat de către personalul didactic, didactic auxiliar, nedidactic precum și de către studenții Universității „Ștefan cel Mare”, prin aplicarea măsurilor tehnice și organizatorice pentru asigurarea intervenției la locul de muncă, a protecției utilizatorilor și a bunurilor materiale împotriva efectelor negative determinate de declanșarea unor factori de risc specifici, care duc la apariția unor incendii la clădirile și amenajările instituției, respectând prevederile impuse de legislația în domeniu.

2. DOMENIU DE APLICARE

Procedura vizează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor și se aplică de către toți salariații și studenții care desfășoară activități în cadrul Universității „Ștefan cel Mare”, fiind pusă în practică atât pe timpul desfășurării exercițiilor, antrenamentelor și aplicațiilor specifice pregătirii în domeniul situațiilor de urgență, cât și în cazul unor situații reale determinate de apariția unor incendii.

3. DOCUMENTE DE REFERINȚĂ

- 3.1. **Legea nr. 307/2006** - privind apărarea împotriva incendiilor, modificată și completată prin Legea nr. 170/2015, O.U.G. nr. 52/2015, Legea nr. 33/2016, O.G. nr. 17/2016, Legea nr. 146/2017, Legea nr. 28/2018, O.U.G. nr. 80/2021;
- 3.2. **Ordinul nr. 163/2007** – al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Normelor generale de apărare împotriva incendiilor;
- 3.3. **Ordinul nr. 166/2010** – al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind apărarea împotriva incendiilor la construcții și instalațiile aferente;
- 3.4. **Normativ de siguranță la foc a construcțiilor – indicativ P 118-99;**

4. DEFINIȚII ȘI ABREVIERI

4.1. Termeni și definiții

În sensul prezentei proceduri, termenii și expresiile folosite au următorul înțeles:

situație de urgență - eveniment excepțional, cu caracter nonmilitar, care prin amploare și intensitate amenință viața și sănătatea populației, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale importante, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse suplimentare și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate;

incendiu - ardere autoîntreținută, care se desfășoară fără control în timp și spațiu, care produce pierderi de vieți omenești și/sau pagube materiale și care necesită o intervenție organizată în scopul întreruperii procesului de ardere;

evacuarea - măsură de protecție luată în cazul amenințării iminente, stării de alertă ori producerii unei situații de urgență și care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a unor categorii sau grupuri de populație ori bunuri și dispunerea acestora în zone care asigură condiții de protecție a persoanelor, bunurilor și valorilor, de funcționare a instituțiilor publice și agenților economici;

organizare a intervenției în caz de incendiu - ansamblul măsurilor tehnico-organizatorice necesare stabilirii forțelor, responsabilităților, sarcinilor, mijloacelor, metodelor și procedeele ce pot fi utilizate pentru evacuarea și salvarea persoanelor, protecția bunurilor și vecinătăților, precum și pentru stingerea incendiilor;

prevenirea incendiilor - totalitatea acțiunilor de împiedicare a inițierii și propagării incendiilor, de asigurare a condițiilor pentru salvarea persoanelor și bunurilor și de asigurare a securității echipelor de intervenție;

cauză a incendiului - suma factorilor care concură la inițierea incendiului, care constă, de regulă, în sursa de aprindere, mijlocul care a produs aprinderea, primul material care s-a aprins, precum și împrejurările determinante care au dus la izbucnirea acestuia;

pericol iminent de incendiu - situația creată de cumulara factorilor care concură la inițierea incendiului, declanșarea acestuia fiind posibilă în orice moment;

utilizator - persoana fizică sau juridică ce folosește un bun, cu orice titlu, în interesul său, al altuia sau în interes public;

instalație de semnalizare a incendiului – ansamblu complex, compus din declanșatoare manuale de alarmă (butoane de semnalizare) și detectoare automate, conectate la un echipament de control și semnalizare (centrală de semnalizare) care permite monitorizarea dispozitivelor de semnalizare și care poate acționa automat sirenele pentru alarmarea utilizatorilor clădirii, pornirea pompelor pentru incendiu, oprirea instalației pentru ventilare, pornirea instalației pentru evacuarea mecanică a fumului, trecerea prin dispozitiv de anclanșare automată pe sursa de alimentare electrică de rezervă, acționarea ușilor antifoc, alertarea forțelor de intervenție, etc.;

dispozitiv de alarmă la incendiu – componentă acustică și/sau optică a sistemului de alarmă la incendiu, neinclusă în sistemul de control și semnalizare, care este utilizată pentru avertizare în caz de incendiu (sirenă, semnalizator optic);

detector de incendiu – componentă a sistemului de semnalizare a incendiului ce conține cel puțin un senzor care, constant sau la intervale regulate, monitorizează cel puțin un parametru fizic și/sau chimic asociat cu incendiul și care furnizează un semnal corespunzător la echipamentul de control și semnalizare;

declanșator manual de alarmă (buton de incendiu) – componentă a unei instalații de semnalizare a incendiilor care este utilizată pentru semnalizarea manuală a unui incendiu;

iluminat de siguranță pentru evacuare – parte a iluminatului de securitate destinată să asigure identificarea și folosirea în condiții de securitate, a căilor de evacuare;

sală aglomerată – încăpere sau grup de încăperi, în care suprafața ce-i revine unei persoane este mai mică de 4 m² și în care se pot întruni simultan, cel puțin 150 de persoane (săli de spectacol, curs, amfiteatre, laboratoare). Când sunt situate la parter, se consideră săli aglomerate cele cu mai mult de 200 de persoane.

4.2. Abrevieri intervenienți:

USV – Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

PSI – Prevenirea și stingerea incendiilor

CIPP – Compartiment intern de prevenire și protecție

SPSU – Serviciu propriu pentru situații de urgență

pct. – punct

OUG – ordonanță de urgență a guvernului

OG – ordonanță guvernamentală

5. CONȚINUT PROCEDURĂ

5.1. Intervenția în caz de incendiu. Generalități

5.1.1. Intervenția în caz de incendiu este o componentă a organizării activității de apărare împotriva incendiilor la locul de muncă, care are ca scop asigurarea condițiilor care să permită salariaților/persoanelor fizice ca, pe baza instruirii și cu mijloacele tehnice pe care le au la dispoziție, să acționeze eficient pentru prevenirea și stingerea incendiilor, evacuarea și

salvarea utilizatorilor construcției, evacuarea bunurilor materiale, precum și pentru înlăturarea efectelor distructive provocate în caz de incendii, explozii sau accidente tehnice.

5.1.2. Prin loc de muncă în Universitatea "Ștefan cel Mare", se înțelege:

- a) **Spații destinate activităților didactice:** săli de curs, laboratoare, amfiteatre, aule, săli de conferințe, biblioteci, săli de lectură, sală și teren pentru activități sportive;
- b) **Spații destinate activităților culturale studențești:** sală de spectacol, club studențesc, amenajări în aer liber pentru cursuri festive, concerte și activități culturale studențești, expoziții;
- c) **Spații administrative:** birouri, oficii, vestiare, magazii și spații pentru depozitare, încăperi pentru centrale și puncte termice, spălătorii, călătorii, încăperi ale tablourilor electrice generale, camere servere, ateliere de întreținere și reparații, subsoluri tehnice;
- d) **Spații și camere destinate cazării, studenților;**
- e) **Spații conexe:** depozite de carte și arhive, bucătării și săli pentru servirea hranei, parcări, garaje, grupuri sanitare.

5.1.3. Intervenția în caz de incendiu este o acțiune vitală ce trebuie efectuată cu maximă atenție și eficacitate, pentru a minimaliza pagubele și pentru a asigura salvarea și siguranța persoanelor, aceasta presupunând două faze principale:

- a) Organizarea intervenției de stingere a incendiilor la locul de muncă;
- b) Intervenția propriu-zisă la locul de muncă.

5.1.4. Organizarea intervenției de stingere a incendiilor la locul de muncă se referă în principal la următoarele aspecte:

- a) stabilirea mijloacelor tehnice de alarmare și de alertare în caz de incendiu a personalului de la locul de muncă, a serviciului profesionist/propriu pentru situații de urgență, a conducătorului locului de muncă și a instituției, precum și a specialiștilor și a altor forțe stabilite să participe la stingerea incendiilor;
- b) stabilirea sistemelor, instalațiilor și a dispozitivelor de limitare a propagării și de stingere a incendiilor, a stingătoarelor și a altor aparate de stins incendii, a mijloacelor de salvare și de protecție a personalului, precizându-se numărul de mijloace tehnice care trebuie să existe la fiecare loc de muncă;
- c) stabilirea persoanelor care trebuie să asigure salvarea și evacuarea utilizatorilor/bunurilor, pe schimburi de lucru și în afara programului;
- d) organizarea efectivă a intervenției, prin nominalizarea persoanelor care trebuie să utilizeze, sau să pună în funcțiune mijloacele tehnice de stingere din dotare și de limitare a propagării arderii, ori să efectueze manevre sau alte operațiuni la instalațiile utilitare și, după caz, la echipamente și utilaje tehnologice.

5.1.5. Intervenția la locul de muncă presupune:

- a) alarmarea imediată a personalului de la locul de muncă sau a utilizatorilor prin mijloace specifice, anunțarea incendiului la forțele de intervenție, precum și la dispecerat, dacă acesta este constituit;
- b) salvarea rapidă și în siguranță a personalului, conform planurilor stabilite;
- c) întreruperea alimentării cu energie electrică, gaze și fluide combustibile a consumatorilor și efectuarea altor intervenții specifice la instalații și utilaje de către persoanele anume desemnate;
- d) acționarea asupra focarului de incendiu cu mijloacele tehnice de apărare împotriva incendiilor din dotare și verificarea intrării în funcțiune a instalațiilor și a sistemelor automate și, după caz, acționarea lor manuală;
- e) evacuarea bunurilor periclitare de incendiu și protejarea echipamentelor care pot fi deteriorate în timpul intervenției;
- f) protecția personalului de intervenție împotriva efectelor negative ale incendiului: temperatură, fum, gaze toxice;

- g) verificarea amănunțită a locurilor în care se poate propaga incendiul și unde pot apărea focare noi, acționându-se pentru stingerea acestora.

5.2. Alarmarea personalului de la locul de muncă

- 5.2.1. Alarmarea personalului de la locul de muncă (cadre didactice, personal didactic auxiliar, studenți și personal administrativ) utilizând mijloacele specifice, se efectuează de către orice persoană care constată starea de incendiu, prin acționarea manuală a unui buton de alarmare în caz de incendiu (Anexa nr. 1) și/sau verbal, începând cu persoanele din imediata apropiere.
- 5.2.2. La construcțiile și amenajările USV care au fost dotate cu instalații de detecție, semnalizare și alarmare în caz de incendiu, avertizarea se poate face automat prin intermediul detectoarelor optice de fum și/sau temperatură, ori a detectoarelor de flacără, care pot detecta încă din fazele incipiente atât incendiile cu flacără mocnită, cu emisie de fum, cât și cele cu flacără deschisă.
- 5.2.3. Butoanele manuale de semnalizare a incendiului sunt amplasate pe căile comune de circulație (holuri, coridoare, case de scări), la o înălțime de aproximativ 1,40 – 1,50 metri, măsurată de la nivelul pardoselii, acestea fiind fixate pe elemente verticale de construcție – pereți, stâlpi de rezistență, etc.

5.3. Anunțarea incendiului la forțele de intervenție

- 5.3.1. Anunțarea incendiului la forțele de intervenție poate fi efectuată de către orice persoană care constată o stare de incendiu.
- 5.3.2. Apelarea numărului **112** – numărul unic național de apel în situații de urgență, reprezintă o cale rapidă de a comunica cu dispeceratele de urgență - pompieri, poliție, ambulanță, fiind un apel gratuit în orice rețea de telefonie fixă sau mobilă.
- 5.3.3. La apelarea numărului **112**, persoana care solicită serviciile de urgență, va răspunde la următoarele întrebări din partea operatorului: *"Ce urgență aveți?", "Unde este urgența?", "Unde vă aflați?", "De la ce număr de telefon sunați?", "Cum vă numiți?"*.
- 5.3.4. Operatorul evaluează urgența apelantului în funcție de informațiile primite și transmite aceste informații la agenția/agențiile de urgență abilitate în rezolvarea cazului respectiv, iar dacă este nevoie de intervenția tuturor agențiilor, datele preliminare ale cazului sunt transmise simultan, în maximum 2-3 secunde.
- 5.3.5. După furnizarea acestor date trebuie să rămâneți la telefon pentru a fi puși în legătură cu agenția de urgență de care aveți nevoie și pentru a primi eventuale recomandări.
- 5.3.6. Dacă legătura cu numărul 112 se întrerupe, trebuie să sunați din nou. Rămâneți calmi și răspundeți la toate întrebările și nu închideți până când nu vi se spune.
- 5.3.7. Apelarea abuzivă a numărului unic de apel în situații de urgență, constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor legale.

5.4. Salvarea persoanelor și a bunurilor

- 5.4.1. Imediat după alarmarea acestora prin mijloacele prezentate în Paragraful 5.4., salvarea persoanelor și a bunurilor materiale se realizează unitar, rapid și în siguranță, utilizând căile de evacuare cunoscute.
- 5.4.2. Se consideră căi de evacuare în situații de urgență, circulațiile libere care, îndeplinind condițiile stabilite prin Normativul privind siguranța la foc a construcțiilor, asigură evacuarea persoanelor și a bunurilor materiale prin intermediul ușilor, coridoarelor, holurilor, degajamentelor și caselor de scări (închise/deschise, interioare/exterior), la nivelul terenului sau a unor suprafețe carosabile.

- 5.4.3. Nu constituie căi de evacuare ascensoarele și golurile de acces protejate de uși antifoc, care pot fi blocate în poziție închisă pe timpul utilizării normale a clădirii, precum și corpurile de legătură dintre clădirile USV.
- 5.4.4. De regulă la evacuarea unei clădiri, se utilizează căile de circulație prevăzute pentru utilizarea în condiții normale a acesteia.
- 5.4.5. În clădirile ce aparțin universității, căile de evacuare în situații de urgență, pot fi recunoscute cu ușurință, utilizând:
- a) marcajele pentru indicarea sensului de deplasare, conform reglementărilor tehnice specifice;
 - b) iluminatul de siguranță pentru evacuare;
 - c) planurile de evacuare (Anexa nr. 4).
- 5.4.6. Planurile de evacuare, fac parte din planurile de protecție împotriva incendiilor și cuprind elemente diferențiate în funcție de tipul și destinația construcției, precum și de numărul de persoane care se pot afla simultan în aceasta, fiind întocmite astfel:
- a) pentru fiecare nivel al clădirii, dacă se află simultan mai mult de 30 de persoane;
 - b) pentru fiecare încăpere, dacă în acestea se află simultan cel puțin 50 de persoane;
 - c) pentru camerele destinate cazării, indiferent de numărul de locuri din acestea.
- 5.4.7. Planurile de evacuare sunt afișate la fiecare nivel al clădirilor universității, pe căile de acces și în locurile vizibile, astfel încât să poată fi recunoscute de către toate persoanele, iar în încăperile menționate la pct. 5.6.5., lit. b și 5.6.5., lit. c , pe partea interioară a ușilor.
- 5.4.8. Fiecare plan de evacuare cuprinde:
- a) instrucțiuni privind modul de comportare în situații de urgență;
 - b) schița nivelului respectiv, pe care sunt marcate:
 - traseele de evacuare prin cadrele ușilor de acces, coridoare, holuri, case de scări interioare sau exterioare (alipite construcțiilor), cu săgeți de culoare verde;
 - locul mijloacelor tehnice de asigurare a primei intervenții (stingătoare portabile, hidranți interiori);
 - amplasarea mijloacelor locale de alarmare (butoane și centrale de incendiu);
 - posibilitățile de refugiu (terase și încăperi speciale).
- 5.4.9. Pentru asigurarea în permanență a condițiilor de evacuare și salvare a utilizatorilor clădirilor în siguranță, în cazul producerii unor situații de urgență, se adoptă următoarele măsuri:
- a) căile de acces și circulație se păstrează libere și în stare de utilizare la parametrii la care au fost proiectate și realizate;
 - b) se asigură funcționarea iluminatului de siguranță pentru evacuare, conform reglementărilor tehnice;
 - c) se asigură funcționarea sistemelor de alarmare și semnalizare a incendiilor;
 - d) se vor organiza și desfășura periodic, exerciții și aplicații de alarmare și evacuare, cu salariații și studenții;
 - e) dispozitivele care asigură închiderea automată a ușilor, se verifică periodic și se mențin în stare de funcționare;
 - f) ușile amplasate pe traseele de evacuare, se mențin descuiate pe toată durata desfășurării activităților didactice;
 - g) căile de evacuare, inclusiv cele care duc pe terase, în refugii sau în alte locuri special amenajate pentru evacuare, se marchează cu indicatoare standardizate, conform reglementărilor tehnice specifice, astfel încât traseele acestora să fie recunoscute cu ușurință, atât ziua cât și noaptea, de persoanele care le utilizează în caz de incendiu;
 - h) se montează indicatoare corespunzătoare la rampele scărilor care duc la demisol sau subsol, ori la ușile de acces către alte spații și încăperi din care evacuarea nu poate fi continuată;

- i) pentru evacuarea persoanelor cu deficiențe locomotorii, se adoptă soluții și măsuri adecvate, cu respectarea reglementărilor tehnice specifice;
 - j) în sălile aglomerate în care se desfășoară activități cu studenții sau cu public (săli de curs, amfiteatre, laboratoare, aule, Auditorium), nu se admite accesul unui număr de persoane mai mare decât capacitatea stabilită prin proiect;
 - k) amplasarea mobilierului în sălile aglomerate se realizează astfel încât să se asigure culoare de trecere cu lățimi care să permită deplasarea studenților sau a publicului, către ieșirile din sală;
 - l) în incintele prevăzute la lit. j și k, scaunele, mesele sau băncile, se fixează de pardoseală astfel încât să nu fie răsturnate în caz de panică și să asigure evacuarea rapidă și fără accidente a persoanelor care le utilizează.
- 5.4.10. În clădirile universității, se interzice:
- a) blocarea în poziție deschisă a ușilor caselor scărilor, a celor de pe coridoare, a celor cu dispozitive de închidere automată sau a altor uși care, în caz de incendiu, au rolul de a opri pătrunderea fumului, gazelor fierbinți și propagarea incendiilor pe verticală sau orizontală;
 - b) blocarea căilor de evacuare cu materiale care reduc lățimea sau înălțimea liberă de circulație stabilită, ori care prezintă pericol de incendiu sau explozie, precum și efectuarea unor modificări la acestea, prin care se înrăutățește situația inițială;
 - c) amenajarea în casele scărilor, pe coridoare sau pe alte căi de evacuare ale clădirilor universității, de boxe ori puncte de lucru, depozitarea de materiale, mobilier sau obiecte, amplasarea de mașini de fotocopiat, dozatoare pentru sucuri/cafea etc., care ar putea împiedica evacuarea persoanelor și bunurilor, precum și accesul personalului de intervenție.
- 5.4.11. **Evacuarea sălilor de curs, laboratoarelor, sălii de sport, bibliotecilor și amfiteatrelor** pe timpul desfășurării activităților, este coordonată de către personalul didactic/didactic auxiliar și se realizează, de regulă, după cum urmează:
- a) se comunică studenților să-și adune obiectele personale (măpe de curs, chei, telefoane mobile, îmbrăcăminte) și, în cazul activităților de laborator, să întrerupă funcționarea aparaturii, dispozitivelor ori instalațiilor utilizate în scop didactic;
 - b) cadrul didactic/didactic auxiliar deschide ușa de acces către hol sau coridor și se poziționează lângă aceasta, verificând vizual starea traseului de evacuare către cea mai apropiată casă de scări sau ieșire. Acesta nu trebuie să fie incendiat, inundat cu fum ori blocat;
 - c) adoptă măsuri corespunzătoare, astfel încât deplasarea studenților pe căile de evacuare să se facă în ordine, fără îmbulzeală sau țipete, fapt care ar conduce la apariția panicii și/sau la producerea de busculade;
 - d) la deplasarea pe căile de evacuare se va acorda o atenție deosebită următoarelor situații:
 - la trecerea prin cadrele ușilor de acces și prin casele de scări, în aceste zone lățimea traseului de evacuare fiind diminuată;
 - la evacuarea studenților care prezintă deficiențe locomotorii;
 - la zonele în care se constată existența fumului, deplasarea în aceste condiții, făcându-se în poziție „aplecă”, cu gura și orificiile nazale acoperite cu o batistă sau un obiect vestimentar (de preferință umezite), pentru a nu se inhala fumul și compușii toxici rezultați în urma arderii materialelor combustibile;
 - la iluminatul de siguranță și marcajele care indică sensul de evacuare (**Anexa 2**), evitându-se astfel pătrunderea în subsoluri, demisoluri ori alte spații din care nu se mai poate continua deplasarea;
 - e) la ieșirea din clădire, comunică studenților să se deplaseze la o distanță de siguranță față de aceasta (40 – 50 m), într-un loc deschis, denumit „loc de adunare” (**Anexa 5**), unde

va fi efectuată prezența, luându-se măsuri pentru evitarea blocării intrărilor principale în clădire și a căilor exterioare de acces.

5.4.12. Cadrele didactice, personalul didactic auxiliar precum și personalul nedidactic, care își desfășoară activitatea în birouri (rectorat, prorectorate, decanate, secretariate, administrative), **săli de ședință, sau oficii**, desfășoară următoarele activități:

- a) își ridică obiectele personale (acte, telefoane mobile, chei, haine, etc.) și se deplasează spre ușile de acces către holuri sau coridoare;
- b) verifică vizual starea traseului de evacuare către cea mai apropiată casă de scări sau ieșire. Acesta nu trebuie să fie incendiat, inundat cu fum ori blocat;
- c) se deplasează pe căile de evacuare cunoscute, în ordine, fără îmbulzeală sau țipete, cu atenție la trecerea prin cadrele ușilor de acces și prin casele de scări, la zonele în care se constată existența fumului, deplasarea în aceste condiții făcându-se în poziție „aplecat”, cu gura și orificiile nazale acoperite cu o batistă sau un obiect vestimentar (de preferință umezite), pentru a nu se inhala fumul și compușii toxici. Se vor urma marcajele care indică sensul de evacuare, spre exterior;
- d) la ieșirea din clădire se deplasează la o distanță de siguranță față de aceasta (40 – 50 m), la locul de adunare, unde se va efectua prezența.

5.4.13. Personalul administrativ (administratorii de imobil, personalul îngrijitor și agenții de pază) care își desfășoară activitatea la Auditorium *Joseph Schmidt*, restaurantul universitar, precum și în căminele studențești, coordonează activitatea de evacuare a studenților și publicului (persoanelor din afara instituției), respectând următoarele:

- a) comunică studenților și persoanelor din afara instituției să-și ridice obiectele personale;
- b) îndrumă persoanele menționate la pct. a), către ieșirile din clădire sau către casele de scări pentru evacuare, poziționându-se în apropierea ușilor de acces;
- c) adoptă măsuri corespunzătoare, astfel încât deplasarea persoanelor pe căile de evacuare să se facă în ordine, fără îmbulzeală sau țipete;
- d) acordă o atenție deosebită evacuării copiilor din sala de spectacol, în funcție de situație;
- e) verifică toate încăperile și spațiile interioare pentru a se asigura că nu au rămas persoane blocate sau care nu se pot autoevacua.

5.4.14. Personalul didactic, didactic auxiliar, precum și personalul administrativ (administratorul de imobil, agentul de pază și personalul îngrijitor), care desfășoară activități cu persoane din afara instituției în cadrul Complexului de Natație și Kinetoterapie – Corp K, vor respecta pașii de la pct. 5.4.12., cu mențiunea că pentru persoanele cu deficiențe locomotorii prezente în clădire pentru tratament și recuperare, care nu se pot autoevacua, vor fi puse la dispoziție brancarde.

5.4.15. Pe timpul evacuării clădirilor și amenajărilor USV în caz de incendiu, nu se admite:

- a) întoarcerea unor persoane pentru a-și recupera bunuri personale uitate în încăperi, deoarece aceste persoane își pot pune viața în pericol sau, deplasându-se în sens invers fluxului de evacuare, pot crea busculade;
- b) blocarea ieșirilor din clădire de către persoanele evacuate, îngreunând astfel activitatea celor care execută intervenția;
- c) utilizarea ascensoarelor.

5.5. Întreruperea alimentării

- 5.5.1. Întreruperea alimentării cu energie electrică, gaze și fluide combustibile a consumatorilor și efectuarea altor intervenții specifice la instalații și utilaje se efectuează în USV numai de către personal calificat, autorizat și instruit în acest scop.
- 5.5.2. În caz de incendiu, alimentarea cu energie electrică se întrerupe de la tabloul electric general la care este conectată clădirea afectată, de către electricienii autorizați din cadrul USV, care au obligația de a cunoaște brânșamentele electrice ale tuturor clădirilor și amenajărilor USV și amplasarea întrerupătoarelor electrice generale.
- 5.5.3. Accesul altor persoane în camerele tablourilor electrice generale, în afara celor menționate la Pct. 5.5.1., nu este permis.
- 5.5.4. Întreruperea alimentării cu gaz combustibil se va efectua de către lucrătorii din cadrul Serviciului Tehnic Întreținere din USV, care operează cazanele și punctele termice (fociști), inițial de la robinetul de manevră amplasat pe peretele exterior al construcției și ulterior, din zona de brânșament – cutiile amplasate la limita de proprietate a campusului universitar.
- 5.5.5. Fociștii vor lua toate măsurile necesare pentru ca, în caz de incendiu, să fie oprită în condiții de siguranță funcționarea cazanelor termice, fiind menținută sub control presiunea în instalație și temperatura agentului termic, până la eliminarea oricărui pericol.
- 5.5.6. În cadrul laboratoarelor în care se utilizează flacăra deschisă (becuri de gaz), gaz combustibil (metan, butan, propan), instalații pentru gaze tehnice (acetilenă, hidrogen, s.a.) precum și alte fluide combustibile, laborantul care coordonează activitățile didactice va lua măsuri pentru închiderea robinetilor buteliilor și ai celor de pe conductele de alimentare cu gaz, precum și pentru oprirea consumatorilor cu flacăra deschisă și a altor surse de încălzire.
- 5.5.7. Electricienii, fociștii, precum și alte persoane care în caz de urgență au obligația de a interveni pentru executarea unor manevre la instalațiile utilitare și la funcționarea utilajelor și echipamentelor din dotarea clădirilor și amenajărilor USV, vor fi alertați telefonic, atât pe timp de zi, cât și noaptea sau în afara orelor de program, în timpul zilelor libere, de către șeful Serviciului Tehnic Întreținere din USV, căruia i se subordonează în mod direct, ori de către șeful SPSU din USV.

5.6. Acționarea asupra focarului de incendiu

- 5.6.1. Acționarea asupra focarului de incendiu se face cu echipamentele din dotare. Echiparea și dotarea construcțiilor și amenajărilor USV cu instalații și mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor, stabilirea categoriilor, tipurilor și parametrilor specifici, precum și dimensionarea și amplasarea acestora se asigură conform reglementărilor tehnice și normelor specifice de apărare împotriva incendiilor, pe baza documentațiilor tehnice și a scenariilor de securitate la incendiu întocmite de către proiectanți.
- 5.6.2. Instalațiile și mijloacele tehnice de stingere a incendiilor care echipează clădirile și amenajările USV, sunt:
- instalații de stingere cu hidranți interiori;
 - instalații de stingere cu hidranți exteriori;
 - stingătoare portabile și carosabile.
- 5.6.3. La amplasarea mijloacelor tehnice de stingere a incendiilor, care sunt utilizate de personalul de pe locurile de muncă și/sau de personalul de intervenție, în caz de incendiu, s-au avut în vedere printre altele și următoarele facilități:
- a) locurile de amplasare sunt vizibile, ușor accesibile și la distanțe optime față de focarele cele mai probabile;
 - b) înălțimea de montare este accesibilă;
 - c) sunt bine fixate și să nu împiedică evacuarea persoanelor în caz de incendiu.

- 5.6.4. **Hidranții interiori pentru incendiu** se găsesc montați pe rețelele interioare de alimentare cu apă ale clădirilor și amenajărilor USV cu respectarea criteriilor specificate la Pct. 5.6.3., în funcție de raza de acțiune și de tipurile de focare posibile, fiind amplasați lângă intrările în clădiri, în casele de scări, pe holuri și coridoare.
- 5.6.5. Fiecare hidrant interior din clădirile USV dispune de un robinet prevăzut cu racord Tip *Storz* montat pe o conductă din oțel zincat cu diametrul de 2", un furtun plat de 20 de metri cu diametrul de 52 mm., o țeavă de refulare cu robinet și o cheie pentru strângerea racordurilor, toate acestea fiind așezate în nișe practice în pereți (la Corpurile de clădire A, B, C, D, H și Căminele studențești nr. 2 și 4) respectiv, în cutii metalice special destinate – celelalte clădiri ale USV.
- 5.6.6. Atât nișele din pereți, cât și cutiile hidranților, sunt prevăzute cu ușițe cu sticlă normală transparentă sau mată, pe care este aplicat marcajul standardizat (Anexa nr. 3).
- 5.6.7. Pentru a putea utiliza hidranții interiori în caz de incendiu se impun următoarele condiții:
- a) existența a cel puțin două persoane;
 - b) persoanele care-l utilizează trebuie să fie instruite corespunzător;
 - c) alimentarea cu energie electrică a obiectivului la care se intervine, trebuie să fie întreruptă de la tabloul electric general.
- 5.6.8. Hidrantul interior se pune în funcțiune respectând următorii pași:
- a) se deschide ușița hidrantului sau, dacă aceasta este blocată/încuiată, se sparge sticla acesteia cu un obiect dur și se înlătură cioburile pentru a se preveni accidentarea;
 - b) una din cele două persoane care utilizează hidrantul, se deplasează către direcția focarului, având țeava de refulare și capătul liber al furtunului, pe care îl desfășoară în totalitate;
 - c) după desfășurarea furtunului, persoana rămasă lângă cutia hidrantului acționează robinetul acestuia, rotind rozeta până la maxim, în sens invers acelor de ceasornic;
 - d) cele două persoane care utilizează hidrantul interior trebuie să comunice, ținându-se cont de posibilitatea persoanei care manevrează țeava de refulare de a lucra cu aceasta în condiții de siguranță la presiuni ce depășesc 2,5 bari.
- 5.6.9. **Hidranții exteriori pentru incendiu** care sunt amplasați pe conductele rețelelor exterioare de alimentare cu apă din campusul universitar, sunt de tip subteran (montați în suprafețele carosabile) și suprateran (amplasați în spațiile verzi la marginea căilor exterioare de acces auto și pietonal).
- 5.6.10. Hidranții exteriori se utilizează de către persoane care au fost instruite în acest sens, de regulă membrii SPSU din USV, precum și de către echipajele profesionale de intervenție.
- 5.6.11. Utilizarea hidranților exteriori se face numai după racordarea accesoriilor de trecere a apei, adaptate fiecărui tip de hidrant (hidranți portativi, reducții, furtunuri, țevi de refulare a apei), accesorii care se păstrează în apropierea hidranților exteriori, în dulapuri metalice de culoare roșie inscripționate "PICHET/PANOUL PSI".
- 5.6.12. Punerea în funcțiune a hidranților exteriori se face cu respectarea următorilor pași:
- a) se identifică hidrantul aflat cel mai aproape de focarul de incendiu;
 - b) se deschide panoul pentru incendiu aflat în apropierea hidrantului respectiv și se ridică accesorii de trecere a apei, după cum urmează:
 - hidrantul portativ necesar racordării, dacă hidrantul utilizat este de tip subteran;
 - cheia cu profil triunghiular sau pătrat, necesară acționării ventilului și ridicării capacului din fontă a hidrantului (numai în cazul hidranților subterani);
 - cheia multifuncțională pentru acționarea hidranților supraterani;
 - furtunurile plate prevăzute cu racorduri de tip C;
 - reducțiile de tip B-C prin intermediul cărora se racordează furtunurile plate la gura de refulare a hidrantului portativ sau suprateran, după caz;
 - țevile de refulare a agentului de stingere, prevăzute cu robinet.

- c) se desfășoară furtunurile către direcția focarului, pe toată lungimea lor și cât mai drept, fără coturi;
 - d) se assemblează accesoriile de trecere a apei în următoarea ordine:
 - hidrantul portativ (în cazul hidranților subterani), care poate avea diametrul la flanșa de racordare de 80 sau de 100 mm, prin rotire de la stânga, la dreapta;
 - reducția B-C, sau reducățiile dacă hidrantul portativ ori cel suprateran este prevăzut cu două guri de alimentare, prin rotirea de la stânga la dreapta a racordului Storz aproximativ o jumătate de tură și strângerea acestuia cu cheia specială;
 - furtunul/furtunurile plat/plate, prin racordarea în mod similar la capătul/capetele libere ale reducăției;
 - țeava/țevile de refulare la capătul/capetele opuse ale furtunului/furtunurilor;
 - e) se acționează ventilul hidrantului cu ajutorul cheilor speciale, prin rotire până la maxim, de la dreapta la stânga.
- 5.6.13. La punerea în funcțiune a hidranților exteriori sunt necesare minim trei persoane cu următoarele atribuții:
- acționarea ventilului hidrantului;
 - manevrarea țevii de refulare;
 - asigurarea din spate a stabilității persoanei care manevrează țeava de refulare, luându-se în calcul presiunea apei din instalație, care poate depăși 4 bari;
- 5.6.14. Atât în cazul hidranților interiori, cât și cazul celor exteriori, persoana care manipulează țeava de refulare va refula jetul de apă la baza flăcărilor cu mișcări oscilante în plan orizontal (stânga – dreapta).
- 5.6.15. În cazul țevelor de refulare prevăzute cu robinet, persoana care intervine poate utiliza pentru stingere jetul de apă sub formă compactă, pulverizată sau prin impuls.
- 5.6.16. Jetul compact se caracterizează, prin refularea neîntreruptă a apei, cu o însemnată forță de șoc pe o suprafață mică și după caz, la o distanță mare și se utilizează de regulă la stingerea incendiilor de substanțe solide, în anumite cazuri de lichide și gaze combustibile, bazându-se pe reducerea prin diluare a presiunii substanței aprinse, precum și pe modificarea proprietăților acesteia, care prin răcire și diluare își pierde capacitatea de ardere, după cum urmează:
- stingerea jeturilor de gaze din conducte;
 - stingerea incendiilor de lichide combustibile izolate care plutesc pe apă în „ochiuri” și cu grosimea stratului de până la 5 cm;
 - stingerea incendiilor izbucnite în rezervoare cu produse vâscoase;
 - stingerea incendiilor în spații închise și care necesită cantități mari de apă;
 - stingerea incendiilor de solvenți polari (metanol, etanol, butanol).
- 5.6.17. Jetul pulverizat este jetul de apă compus din picături, prin care se realizează o perdea de apă, cu rol de absorbție a maximumului de căldură, care permite, încetinirea fenomenului de piroliză, produce vapori, ce acționează prin înăbușire (reduce cantitatea de oxigen liber) și se utilizează în mod deosebit pentru răcirea zonelor incendiate și protecția materialelor, fațadelor și/sau structurilor.
- 5.6.18. Jetul prin impuls se caracterizează, printr-o refulare de scurtă durată a unui volum de apă asupra focarului, cu scopul destratificării fumului și evitării extinderii focului, utilizându-se de regulă în spații închise sau semideschise, în mod special pentru neutralizarea stratului de fum, evitării unei explozii sau inflamări a fumului prin răcire și producerea vaporilor de apă.
- 5.6.19. **Stingătoarele portabile și carosabile** sunt mijloace tehnice active destinate efectuării primei intervenții la incendiu, fiind utilizate pentru focare mici sau incendii în faza de început.
- 5.6.20. Stingătoarele de incendiu aflate în dotarea clădirilor și amenajărilor USV sunt amplasate la vedere, pe holuri, coridoare, case de scări, în laboratoare și încăperi cu risc de incendiu, locul în care se găsesc aceste dispozitive fiind marcate corespunzător cu marcaj standardizat.

5.6.21. Stingătoarele existente în USV au fost selectate în funcție de clasele de focare posibile și de natura materialelor și substanțelor, ori a tipurilor de instalații utilizate la locul de muncă, după cum urmează:

- a) Stingătoarele cu pulbere de Tip P (cu etichetă de culoare albă, cele mai întâlnite) – se utilizează la incendii de materiale combustibile solide, lichide, gaze, instalații electrice sub tensiune de până la 1000 de volți, grăsimi și uleiuri încinse;
- b) Stingătoarele cu CO₂ (cu etichetă de culoare neagră) – se utilizează în principal la incendii de lichide combustibile, gaze, uleiuri și grăsimi aprinse, la instalații electrice sub tensiune, precum și la aparatură electronică – calculatoare, servere;
- c) Stingătoarele cu spumă mecanică (cu etichetă de culoare galbenă) - sunt eficiente la stingerea incendiilor de materiale solide și la lichide combustibile, fiind interzisă utilizarea lor la instalații electrice sub tensiune.

5.6.22. Stingătoarele de incendiu se utilizează conform următoarelor instrucțiuni:

- a) se ridică stingătorul din locul marcat și se deplasează în apropierea focarului de incendiu, la o distanță de aproximativ 2 – 2,5 metri;
- b) se eliberează furtunul din clema de fixare;
- c) se scoate siguranța pârgheii de acționare, prin ruperea sigiliului și extragerea inelului;
- d) se ridică stingătorul la o înălțime convenabilă și se îndreaptă pâlnia de la capătul furtunului către baza focarului de incendiu;
- e) se apasă pârghia mânerului și se eliberează încărcătura asupra bazei focarului de incendiu.

5.6.23. Dirijarea jetului agentului de stingere se face de la începutul intervenției, la baza flăcărilor (mai ales la lichidele combustibile), de la marginea cea mai apropiată și progresând către extremitatea opusă cu o mișcare de măturare (dreapta-stânga) pe întreaga lățime a focarului;

5.6.24. La utilizarea stingătorului în aer liber se recomandă dirijarea jetului perpendicular pe direcția vântului, cu deplasare spre direcția de înaintare a acestuia și nu se acționează în sens contrar direcției vântului;

5.6.25. În spații închise stingătorul cu pulbere se folosește având în vedere:

- reducerea vizibilității din cauza pulberii refulate;
- unele efecte adverse la respirație (pulberea nu este toxică);
- necesitatea îndepărtării cantității de pulbere rămasă după intervenție.

5.6.26. La intervenția privind stingerea unui incendiu inițiat la locul de muncă, se va acționa numai dacă:

- focul este încă mic și redus ca întindere;
- nu sunteți în pericol de intoxicare cu fum;
- aveți o cale sigură de retragere din calea focului;
- instinctul vă spune că puteți stăpâni situația.

5.6.27. La deschiderea unei uși de acces într-un spațiu posibil incendiat, există riscul ca incendiul care se manifestă în încăpere, să reizbucnească brusc ca urmare a pătrunderii oxigenului (fenomen numit *Backdraft*), în această situație persoana care intervine, nu va pătrunde imediat în spațiul respectiv și nu va staționa în dreptul golului de acces.

5.7. Evacuarea bunurilor periclitare de incendiu și protejarea echipamentelor care pot fi deteriorate în timpul intervenției

5.7.1. Evacuarea se realizează de către angajații aflați la locurile de muncă (dacă acest lucru este posibil), în ordinea importanței acestor bunuri, precum și în funcție de comportarea lor specifică în caz de incendiu, atât ca posibilități de reacție reciprocă, cât și de compatibilitatea față de produsele de stingere. Avându-se în vedere cele specificate, vor fi evacuate următoarele bunuri materiale:

- a) buteliile cu gaze combustibile de tip propan, butan, precum și buteliile cu gaze tehnice – acetilenă, oxigen, hidrogen și alte asemenea care, supuse la temperaturi ridicate pot produce explozii și amplifică incendiul;
 - b) documentele importante, acte de studii, colecțiile de carte și periodice unicate și cele de valoare, aparatura din laboratoarele de cercetare și învățământ, precum și substanțele chimice din laboratoare și magazinele acestora, cu prioritate cele care sub acțiunea temperaturilor ridicate și a agenților de stingere, ar putea produce explozii, incendii, sau reacții exoterme cu degajare de compuși toxici;
 - c) calculatoare, servere și aparatură de birou, electrocasnice și materialele din magazine;
 - d) mobilier, cazarmament și alte asemenea obiecte.
- 5.7.2. Respectând ordinea specificată la Pct. 5.7.1., evacuarea bunurilor va începe din apropierea focarului de incendiu și se va extinde în toată clădirea afectată, numai în măsura în care acest lucru este posibil, fără ca viața și integritatea corporală a persoanelor care intervin, să fie pusă în pericol.
- 5.7.3. Bunurile evacuate se transportă cu autovehiculele universității în spații disponibile adecvate depozitării, ținându-se cont de vulnerabilitatea acestor materiale, cu asigurarea protecției corespunzătoare față de factori climatici, chimici și mecanici, care ar putea să le deterioreze.
- 5.7.4. Bunurile materiale evacuate și adăpostite se inventariază de către persoanele care le au în gestiune, se pun în ordine fiind încheiate în acest sens, procese verbale de evidență.
- 5.7.5. Pentru bunurile materiale evacuate va fi asigurată paza cu personalul propriu, organizat pe schimburi.

5.8. Verificarea

- 5.8.1. Verificarea amănunțită se realizează în locurile în care se poate propaga incendiul și unde pot apărea focare noi, acționându-se pentru stingerea acestora. Factorii principali care influențează propagarea incendiului și apariția unor noi focare, depind de compoziția chimică a substanței/materialului combustibil, viteza de ardere a materialului combustibil, aportul de oxigen din zona în care se manifestă incendiul, cantitatea de materiale combustibile, arhitectura încăperii care poate favoriza dezvoltarea incendiului pe orizontală sau verticală, prezența elementelor de construcție cu rol de rezistență la foc.
- 5.8.2. Angajatul aflat la locul de muncă verifică și intervine pentru:
- degajarea din zona în care se manifestă incendiul a materialelor și substanțelor combustibile susceptibile a se aprinde (hârtie, cartoane, materiale plastice și textile, mobilier din lemn, substanțe chimice inflamabile, substanțe de natură petrolieră, uleiuri, etc.);
 - oprirea unor instalații de alimentare cu gaze și fluide combustibile;
 - evacuarea din zona de ardere și din vecinătatea acesteia a obiectelor care pot produce explozii (butelii și recipiente presurizate);
 - reducerea cantității de oxigen, dacă incendiul are tendința să se dezvolte în spații închise, prin închiderea ferestrelor și a ușilor, concomitent cu refularea agenților de stingere.
- 5.8.3. După localizarea și stingerea unui incendiu, periodic la intervale scurte de timp, locul în care s-a produs incendiul va fi verificat, deoarece există riscul reinițierii acestuia ca urmare a aportului de oxigen, a existenței jarului și temperaturii ridicate.
- 5.8.4. Persoanele care verifică și supraveghează locul în care s-a produs incendiul, vor avea asupra lor mijloace de stingere adecvate.

6. RESPONSABILITĂȚI

6.1 Conducătorul instituției

- a) stabilește prin dispoziții scrise responsabilitățile și modul de organizare pentru apărarea împotriva incendiilor în unitatea sa, le actualizează ori de câte ori apar modificări și să le aduce la cunoștință salariaților, utilizatorilor și oricăror persoane interesate;
- b) permite alimentarea cu apă a autospecialelor de intervenție în situații de urgență;
- c) aprobă instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor și stabilește atribuțiile ce revin salariaților la locurile de muncă;
- d) verifică dacă salariații cunosc și respectă instrucțiunile necesare privind măsurile de apărare împotriva incendiilor;
- e) permite, la solicitare, accesul forțelor inspectoratului în unitatea sa în scop de recunoaștere, instruire sau de antrenament și participă la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate de acesta;
- f) asigură utilizarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor cu personal atestat, conform instrucțiunilor furnizate de proiectant;
- g) asigură și pune în mod gratuit la dispoziția forțelor chemate în ajutor, mijloacele tehnice pentru apărare împotriva incendiilor și echipamentele de protecție specifice riscurilor care decurg din existența și funcționarea instituției;
- h) informează de îndată inspectoratul, prin orice mijloc, despre izbucnirea și stingerea cu forțe și mijloace proprii a oricărui incendiu, iar în termen de 3 zile lucrătoare să completeze și să trimită acestuia raportul de intervenție;
- i) asigură echiparea construcțiilor și amenajărilor cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor certificate conform legii.

6.2. Salariații (cadrele didactice, personalul didactic auxiliar, personalul nedidactic) și studenții instituției

- a) respectă regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, aduse la cunoștință, sub orice formă, de conducătorul instituției și persoanele responsabile, după caz;
- b) utilizează substanțele periculoase, instalațiile, utilajele, mașinile, aparatura și echipamentele, potrivit instrucțiunilor tehnice, precum și celor date de administrator sau de conducătorul instituției, după caz;
- c) nu efectuează manevre nepermise sau modificări neautorizate ale sistemelor și instalațiilor de apărare împotriva incendiilor;
- d) comunică, imediat după constatare, conducătorului locului de muncă orice încălcare a normelor de apărare împotriva incendiilor, sau a oricărei situații stabilite de acesta ca fiind un pericol de incendiu, precum și orice defecțiune sesizată la sistemele și instalațiile de apărare împotriva incendiilor;
- e) cooperează cu salariații desemnați de conducătorul instituției, după caz, respectiv cu cadrul tehnic specializat care are atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, în vederea realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor;
- f) acționează, în conformitate cu procedurile stabilite la locul de muncă, în cazul apariției oricărui pericol iminent de incendiu;
- g) furnizează persoanelor abilitate toate datele și informațiile de care are cunoștință, referitoare la producerea incendiilor.

7. DISPOZIȚII FINALE

- 7.1. Modificarea prezentei proceduri este de competența CIPP cu supervizarea Consiliului de Administrație USV.
- 7.2. Prezenta procedură intră în vigoare din momentul aprobării de către Consiliului de Administrație USV.

8. ANEXE

Lista anexelor care însoțesc această procedură este redată după cum urmează:

Anexa nr.	Denumire	Cod
1	Buton de alarmare în caz de incendiu	PO-CIPP-SU-02-A1
2	Marcarea căilor de evacuare	PO-CIPP-SU-02-A2
3	Hidranți pentru incendiu	PO-CIPP-SU-02-A3
4	Plan de evacuare la incendiu	PO-CIPP-SU-02-A4
5	Locuri de adunare în caz de incendiu	PO-CIPP-SU-02-A5

Anexa 1.

Buton de alarmare în caz de incendiu
PO-CIPP-SU-02-A1

Anexa 2.

Marcarea căilor de evacuare
PO-CIPP-SU-02-A2

Fig. a Marcaje standardizate pentru indicarea sensului de evacuare

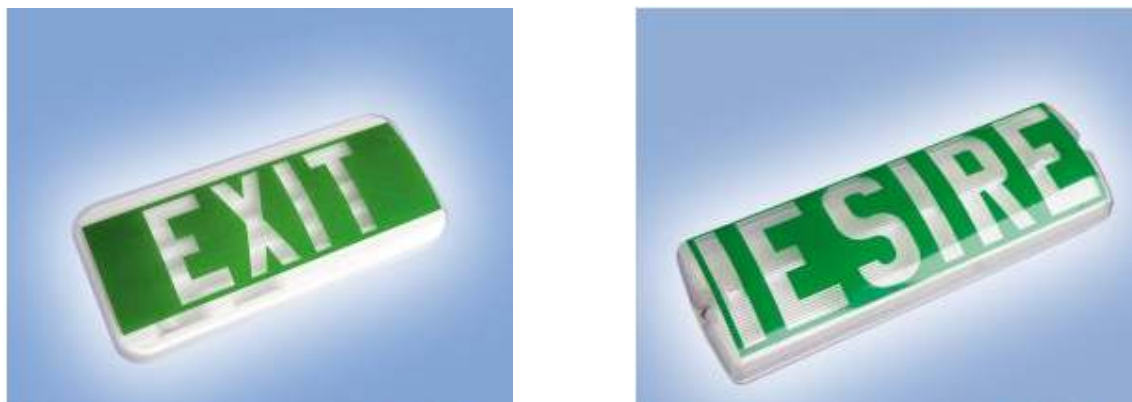

Fig. b Corpuri pentru iluminat de siguranță pentru evacuare

Anexa 3.

Hidranți pentru incendiu
PO-CIPP-SU-02-A3

Fig. a Hidrant interior cu accesorii

Fig. b Hidranți exteriori cu accesorii

Anexa 5.

Locuri de adunare a persoanelor în caz de incendiu
PO-CIPP-SU-02-A5

